

Stowarzyszenie Walczących o Niepodległość 1956-89

Ul. Sobieskiego 64/8, 02-930 Warszawa, <http://swn1956-89.blogspot.com>

Tel. 517 741 154, e-mail: infowieczyste@gmail.com

Warszawa, 17.07.2017

Rada Miasta Sieradz

w/m

Przedmiot petycji - przyznanie prawa do ulgowych przejazdów środkami gminnego transportu zbiorowego dla osób, które świadczyły pracę w nielegalnych organizacjach i związkach zawodowych w rozumieniu przepisów do kwietnia 1989 roku, oraz dla osób pozostających bez pracy z powodów politycznych

P E T Y C J A

Na podstawie art.2 pkt.3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 o petycjach zwracamy się – w interesie publicznym - z petycją o zmianę załącznika do uchwały Rady Miejskiej nr VII/40/2015 w sprawie ustalenia wykazu osób uprawnionych do bezpłatnych lub ulgowych przejazdów środkami komunikacji miejskiej poprzez dodanie w grupie 3 – przejazdy ulgowe ze zniżką 50% (ulga typu II) dodatkowego punktu 4 w brzmieniu:

osoby, które świadczyły pracę po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. lub które nie wykonywały pracy w okresie przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych – na podstawie decyzji Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych wydanej zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887, ze zm.)

Uzasadnienie

Art.19 konstytucji stanowi iż *Rzeczpospolita Polska specjalną opieką otacza weteranów walk o niepodległość, zwłaszcza inwalidów wojennych*. Nie ulega wątpliwości, iż Konstytucja RP nie rozróżnia weteranów walk o niepodległość w zależności od sposobu prowadzenia tej walki, od okresu działalności (przed czy po 1956 roku) czy też od przyznanego rodzaju decyzji. W świetle powyższego, skoro działacze opozycji antykomunistycznej mają prawo do ulgowej komunikacji miejskiej, takie same uprawnienie powinno przysługiwać także kombatantom oraz tzw. świadczącym pracę w nielegalnych organizacjach do 1989 roku. Przykład dała Rada Warszawy zrównując w uprawnieniach do ulgowej komunikacji miejskiej kombatantów, działaczy opozycji antykomunistycznej, a uchwałą XLVII/1138/2017 z 6 kwietnia 2017 roku – także osoby świadczące pracę na rzecz nielegalnych organizacji.

Odnośnie relacji pomiędzy osobami posiadającymi status działacza opozycji antykomunistycznej i osobami które świadczyły prace na rzecz nielegalnych organizacji/pozostawali bez pracy z przyczyn politycznych należy wyjaśnić, że w wyniku mnożenia przepisów ustawowych i braku ich skoordynowania doszło do powstania 2 kategorii osób, które walczyły o niepodległość w latach 1956-89. W celu wyrównania nieprawidłowości w sprawach emerytalnych i rentowych, najpierw stworzono możliwości uzyskania decyzji potwierdzającej świadczenie pracy na rzecz nielegalnych organizacji w rozumieniu przepisów do kwietnia 1989 r. lub pozostawania bez pracy z przyczyn politycznych do 4 czerwca 1989 r. Natomiast ustawą z dnia 20 marca 2015 r.

stworzono dodatkową kategorię przepisów. Kategorie te dotyczą tych samych osób, ale nie do końca się pokrywają, albowiem:

- status działacza dotyczy osób, które przez co najmniej 12 miesięcy prowadziła działalność na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności lub respektowania politycznych praw człowieka w Polsce. Pojęcie działalności nie jest określone i może być interpretowane szeroko. Natomiast *wymóg wniosku o potwierdzenie świadczenia pracy na rzecz nielegalnych organizacji politycznych oraz o potwierdzenie niewykonywania pracy na skutek represji politycznych powoduje, że to osoba pragnąca uzyskać potwierdzenie tych okoliczności, ma obowiązek po pierwsze wskazać okoliczności faktyczne świadczące o jej pracy na rzecz nielegalnych organizacji politycznych, bądź o niewykonywaniu pracy na skutek represji politycznych, a po drugie okoliczności te udowodnić przy pomocy dokumentów lub zeznań świadków (IV SA/Wa 2960/13). Innymi słowy chodzi o faktyczną pracę w postaci druku, kolportażu, organizowaniu spotkań, a nie np. same uczestnictwo w spotkaniach, manifestacjach itd.*

- status osoby represjonowanej dotyczy różnej kategorii osób represjonowanych, ale nie obejmuje pozostawania bez pracy z przyczyn politycznych (a jedynie niemożność wykonywania swojego zawodu, co nie jest zupełnie tym samym)

W rzeczywistości nie ma istotnych różnic pomiędzy obiema kategoriami weteranów opozycji z lat 1956-89, z wyjątkiem odmiennych procedur i subtelności definicyjnych. W praktyce występują sytuacje w której osoby otrzymują status działacza opozycji przy równoczesnej odmowie poświadczenia pracy na rzecz nielegalnych organizacji (świadczy o tym np. casus o sygn. II SA/Sz 887/15) lub odwrotnie potwierdzone zostaje świadczenie pracy przy równoczesnej odmowie statusu działacza opozycji antykomunistycznej. Są ponadto osoby, które posiadają podwójny status. A inne posiadają tylko jedno z nich.

Odnosnie kosztów: Jak wynika z informacji Urzędu ds. Kombatantów dot. liczby osób które świadczyły pracę po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych nielegalnych w rozumieniu przepisów do kwietnia 1989 r. oraz osób, które nie wykonały pracy przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych, kształtuje się następująco. W latach 1999-2005 podjęto 378 rozstrzygnięć z czego 265 stanowiły decyzje pozytywne. Natomiast w latach 2006–2016 (do dnia 31.12.2016 r.). Szef Urzędu wydał 908 decyzje o potwierdzeniu świadczenia pracy w nielegalnych organizacjach lub o pozostaniu bez pracy z przyczyn politycznych. Łącznie zatem mówimy łącznie w całym kraju o 1173 osób posiadających stosowne decyzje, czyli lokalnie być może kilkanaście osób (z których część z racji wieku lub innych posiada już uprawnienia do ulg lub bezpłatnej komunikacji). Ubytek finansowy będzie zatem znikomy, niezauważalny.

Wyrażamy zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego danych osobowych podmiotu wnoszącego petycję.

PREZES ZARZĄDU
Daniel Alain Korona